

Erik Ansvang

LEVITATION

til pyramidebyggeri

Er det muligt?

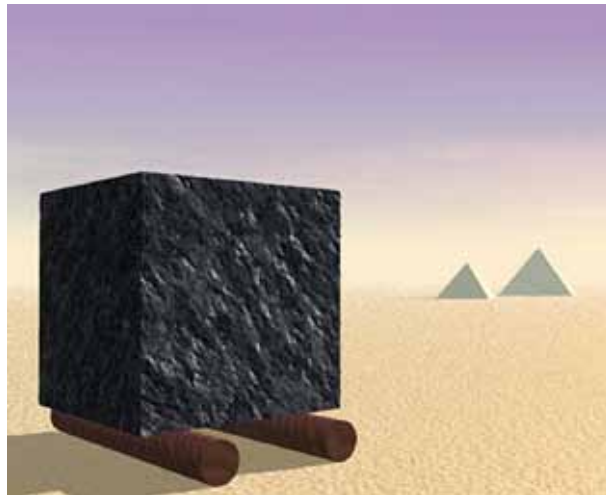

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

LEVITATION TIL PYRAMIDEBYGGERI *Er det muligt?*

Erik Ansvang

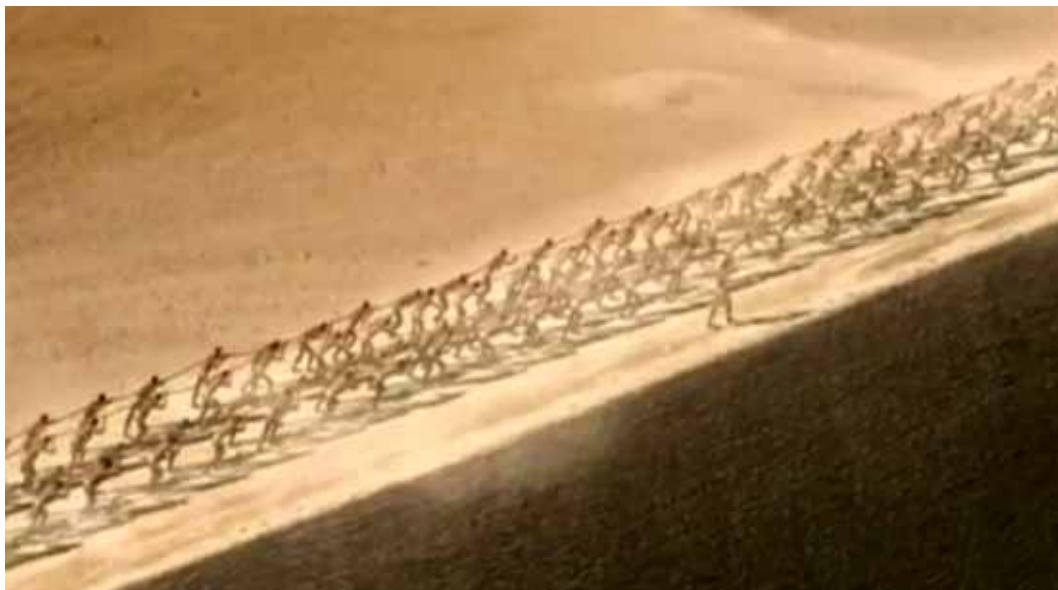

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

LEVITATION TIL PYRAMIDEBYGGERI

Er det muligt?

Af Erik Ansvang

Er det muligt?

Ibrahim Sayed Karim – professor i arkitektur ved *Cairo Universitet* – vakte opsigt på grund af en temmelig kontroversiel udtalelse, som blev bragt i *Cairo Times* den 6.-19. august 1998. Han sagde:

"Der var ikke en stor rampe på den ene side af pyramiden. Der var heller ikke fire mindre, som blev bygget omkring pyramiden. I virkeligheden byggede faraonerne pyramiderne ved at ophæve tyngdekraften. Elektrostatisk ladning og lyd vibrationer blev brugt til at løfte og stable de enorme tonstunge stenblokke. Jeg har fundet disse informationer på to papyri – den ene i en grav for en arkitekt ved Karnak-templet – den anden i Louvre. Faraonerne kendte mange kosmiske kræfter, og de udnyttede dem til at nå deres videnskabelige mål. Denne teori bringer mange tidligere teorier om pyramidernes konstruktion i miskredit."

Denne udtalelse blev ikke overraskende mødt med voldsom forargelse hos de anerkendte forskere, der som bekendt forsøger at give verden det indtryk, at deres teorier hviler på sikre videnskabelige beviser. Sandheden er, at stort set alle de nyeste og vigtigste anerkendte pyramideteorier undergraves og modbevises af forskellige naturvidenskabelige forskere, eksperter og teknikere, som har mulighed for at efterprøve den påståede viden ved hjælp af moderne metoder. Professoren havde derfor en vigtig pointe:

Hvorfor dog tro på teorier, der beviseligt ikke kan lade sig gøre, når man kan forske på grundlag af teorier, der muligvis kan lade sig gøre?

I denne artikel er det hensigten at påvise, at åndsvidenskaben faktisk bekræfter professorens modige udtalelser.

Problemet med byggetiden

For at forstå problematikken, er det nødvendigt at kaste et kritisk blik på den påståede byggetid. En beregning konkluderer, at hvis Khufus (grækerne kaldte ham Cheops) regeringstid på 23 år er målestok for byggetiden, skulle der udhugges, transporteres, løftes, tilpasses, poleres og placeres en sten hvert andet minut døgnet rundt i hele Khufus regeringstid – vel at mærke hvis alt gik fuldstændig gnidningsløst døgnet rundt og året rundt i samtlige 23 år. Men – siger eksperterne – det er indlysende, at det må betragtes som utopi, hvis et projekt i denne størrelse skulle kunne afvikles helt problemfrit.

7 stenblokke i minuttet døgnet rundt i 23 år

En dansk civilingeniør har i stedet beregnet byggetiden på grundlag af den erfaring, man har med store bygningsværker i nutiden. Han indkalkulerede de forsinkelser, der altid opstår i et byggeri på grund af problemer, ulykker, sygdom, leveringsvanskeligheder, pauser m.m. Hans beregninger viser, at de gamle egyptere i hele Khufus regeringstid dagligt måtte producere ca. 4.000 tilhuggede og polerede stenblokke, transportere dem og placere dem på den rette plads på pyramiden, hvis egyptologernes teori skal passe. Det betyder, at der skulle placeres 7 stenblokke (helt præcist 6,67) i minuttet døgnet rundt i 23 år. Det er indlysende, at denne præstation ikke er udtryk for de gamle egypteres effektivitet, men for forskernes fantasi.

Nogle egyptologer indså, at deres teori ikke var praktisk mulig, men i stedet for at indrømme fejltagelsen, forsvarede de sig med, at byggeperioden ikke skal beregnes på grundlag af Khufus regeringstid, men at byggetiden sandsynligvis var længere. Men dermed kommer de i konflikt med deres egen kongegravsteori. Hvis pyramiden er et gravmæle for Khufu (og det afvises af åndsvidenskaben), begyndte man natur-

ligvis byggeriet i samme øjeblik kongen overtog tronen. Og eftersom han skulle begraves i pyramiden, stoppede man lige så selvfølgelig byggeriet ved hans død. De 23 år er derfor en helt naturlig målestok – altså *hvis* Khufu var byggherre, og *hvis* egyptologernes gravteori er korrekt.

Rampen, udhugningen, stenene og transporten

Egyptologerne påstår også, at for at kunne bygge pyramiden måtte egypterne opføre en gigantisk rampe til transport af stenene. Denne rampe voksede i højden og længden efterhånden som pyramiden skød i vejret. Til sidst nåede rampen toppen af pyramiden.

Den danske civilingeniør har også regnet på denne teori, og hans kalkulationer viser, at en rampe til pyramidens top ville kræve 17,5 millioner kubikmeter materiale – eller *7 gange mere materiale end til selve pyramiden*. Hvis pyramiden skulle bygges i kong Khufus regeringstid, ville det kræve en mandskabsstyrke på ca. 240.000 arbejdere.

Ikke nok med det. Når pyramiden var bygget, skulle den gigantiske rampe fjernes igen. Det ville tage ca. 8 år og kræve 300.000 mand. Desuden måtte man placere dette enorme bjerg af materiale i lokalområdet, men ingen har fundet spor af det.

Krævede en storby

Denne enorme arbejdsstyrke og hele dens familie skulle i 23 år forsynes med boliger, mad, drikke, tøj, redskaber m.m. De skulle bo, leve, handle og have fritid. De skulle plejes i tilfælde af skader og sygdom. Et projekt i denne størrelsesorden ville kræve så ufatteligt mange mennesker, at egypterne var nødt til at opføre en by, der var halvt så stor som København i dag. Der er imidlertid ingen tegn på, at der skulle have ligget en storby i området ved pyramiderne.

Tværtimod fandt man på et tidspunkt det sted, hvor arbejderne boede. Det er en beskeden landsby til få hundrede håndværkere. En undersøgelse af mumierne bekræfter, at beboerne havde arbejdet hårdt, for skeletterne viste tydelige tegn på slid. Fundet har medført, at forskerne nu siger, at egypterne alligevel ikke tvangsudskrev menige egyptere i hundredtusindvis, men håndværkere i hundredvis til at opføre pyramiderne. Ikke nok med det – man mener oven i købet,

at håndværkerne kun arbejdede en del af året. Hvis man sammenholder disse informationer med civilingeniørens beregninger, står egyptologerne med et endnu større forklaringsproblem. Deres teori er ikke alene tvivlsom – *den er direkte håbløs.*

Fundet af håndværkerbyen bekræfter naturligvis ikke, at pyramiderne faktisk blev bygget af disse håndværkere. En mere sandsynlig forklaring kan være, at håndværkerne *vedligeholdte* pyramiderne og det omgivende tempelkompleks. Det var dem, der foretog de nødvendige reparationer og til- og ombygninger, fordi komplekset for længst var bygget, og at det på Khufus tid havde været aktivt i århundreder.

Problemet med udhugningen

Man har heller ikke en logisk forklaring på, hvordan de gamle egyptere var i stand til at udhugge og polere stenene, for det hårdeste metal, man dengang kendte og brugte, var *kobber*. Kobber er som bekendt et ret blødt metal. For at imødegå dette problem siger forskerne, at de gamle egyptere var i stand til at hærde kobberet – men eksperter ryster på hovedet og siger, at selv hærdet kobber er uanvendeligt til udhugning og formning af hård granit. Man har ganske enkelt ikke en logisk forklaring på den utrolige præcision, granitblokkene beviseligt er udhugget med. Stenene er ikke engang fremstillet i serieproduktion, for de er tydeligvis tilhugget enkeltvis og tilpasset med ufattelig nøjagtighed. Præcisionen er så stor, at man næsten ikke kan se sammenføjningerne mellem stenblokkene. I nutiden er man ikke i stand til at efterligne denne præcision, selvom man benytter moderne teknologi.

Der kan ikke komme et barberblad ind i sammenføjningerne mellem stenblokkene

Problemet med granitblokkene

Blokkene af relativ blød og let kalksandsten er udhugget i Mokattambjerget ved Cairo. Det er ikke disse sten, der giver problemer. Det gør granitblokkene derimod, for de er udhugget i Aswan ca. 1.000 km fra byggepladsen. De største sten i Khufu-pyramidens konstruktion vejer 220 tons. De er store og tunge, men de repræsenterer ikke egypternes største stenhuggerpræstationer. Den største færdige granitobelisk, som Sesostris I lod rejse i pyramideområdet, og som nu står på Peterspladsen i Rom, vejer 455 tons. Den største (den ufuldendte obelisk i stenbruddet i Aswan) vejer ca. 1.100-1.300 tons. Hvordan var de gamle egyptere i stand til at udhugge de ekstremt tunge stensøjler? Og hvordan kunne de løfte, transportere og håndtere dem?

Problemet med løft og transport

Den ufuldendte obelisk i stenbruddet ved Aswan beviser, at de gamle egyptere skar stensøjlen fri ved at skære ned i klippen udenom blokken. Til sidst stod man med en gigantisk blok, som var skåret fri på tre af de fire sider. Hvordan ville man frigøre stenblokken og løfte den 1.100-1.300 tons tunge stensøjle op af hullet, når den var skåret fri? I nutiden kræves der gigantiske kraner, når der skal foretages så voldsomt tunge løft. Hvad brugte egypterne for flere tusinde år siden?

Trækket i et reb med 100 biler i enden

Egyptologerne påstår, at transport og opførelse af pyramiderne er sket ved hjælp af kraften fra mennesker i titusindtal. Men pyramiderne kan umuligt være bygget ved hjælp af muskelkraft, for beregninger viser, at der er en grænse for, hvor mange menneskers kræfter man kan forene i et samlet træk i et reb, og stenenes størrelse og tyngde overstiger klart dette træk. Her skal det bemærkes, at hver eneste sten i den opadgående gang, der fører op til kongekammeret – det såkaldte "store galleri" – inde i midten af Khufus pyramide, vejer mere end 100 biler.

Primitive bygmestre?

Den videnskabelige debat om teknikken bag opførelsen af pyramiderne er heftig. Men egyptologerne fastholder stædigt, at det *var* et primitivt folk, der var hjernerne bag disse imponerende bygningsværker. Men det er vanskeligt for tænkende mennesker at tro, at et primitivt folk, uden teknologi, uden moderne udstyr og uden avanceret matematik kunne bygge pyramider, der er så avancerede, at nutidens største ingeniørfirmaer ikke er i stand til at gøre dem kunsten efter. Det svarer til at påstå, at Storebæltsbroen blev bygget af en børnehaveklasse.

Desuden må man huske, at de gamle egyptere byggede uden mange af de midler og metoder, der anvendes i dag. Det bekræftes i *Den Hemmelige Lære*:

*"De brugte hverken mørtel eller cement og hverken stål eller jern ved tilhugning af stenene, men alligevel er de så kunstfærdigt bearbejdede, at det mange steder næppe er muligt at se sammenføjningerne."*¹

Problemet med sarkofagen

Khufu-pyramidens sarkofag udgør også et problem for forskerne. Den er for stor til at passere gennem indgangen til sarkofagrummet – men det er ikke den største gåde. Sarkofagen er udskåret med ufattelig præcision af en massiv blok af rød Aswan-granit – og det er sket med så stor nøjagtighed, at sarkofagens ydre volumen er nøjagtig det dobbelte af dens indre volumen.

1 H.P. Blavatsky: *Den Hemmelige Lære*, bind I, s. 242-243

Den traditionelle forklaring er, at de gamle egyptere borede og sleb med håndkraft ved hjælp af sand og eventuelt også diamantstøv, men det afvises kategorisk af nutidens boreeksperter. En kendt ingeniør, Christopher Dunn, afviser også en anden af egyptologernes teorier, som påstår, at sarkofagen er udhulet ved at bruge en kobbersav med diamanttakker.² Begrundelsen er logisk. Det nødvendige tryk på over to tons ville have fået diamanterne til at skære sig ind i savens bløde kobber i stedet for ned i den hårde granit. Ingeniøren konkluderer, at de gamle egyptere måtte have benyttet ultramoderne redskaber herunder et ultralydbor, som kan skære i granit *500 gange hurtigere end moderne bor*, for at opnå den store præcision.

Den mest naturlige forklaring falder mærkeligt nok ikke forskerne ind. Egypterne brugte simpelthen metoder, der ikke er kendt i nutiden. Det bekræftes bl.a. af, at egypterne kunne udhule vaser med en smal hals i den ekstremt hårde stenart diorit. Det kan man ikke i nutiden. Men vaserne er fundet i egyptiske grave – derfor ved man, at de gamle egyptere gjorde det, der i nutiden anses for umuligt.

2 Christopher Dunn: *Advanced Machining in Ancient Egypt*

Kunne egypterne ophæve tyngdekraften?

Efter denne korte gennemgang af de mange problemer, der skjuler sig bag de anerkendte teorier, er der grund til at vende tilbage til professor Ibrahim Sayed Karim interessante udtalelse:

"I virkeligheden byggede faraonerne pyramiderne ved at ophæve tyngdekraften."

Det er interessant at sammenholde denne information med den clairvoyante forsker C.W. Leadbeaters iagttagelse:³

"Inden for åndsvidenskaben ved man, hvordan man kan ophæve eller endog vende op og ned på tyngdekraften, og det er klart, at alle levitationsfænomener let kan udføres med fornuftig brug af denne evne. Det var utvivlsomt ved hjælp af kendskabet til denne hemmelighed at nogle af luftskibene i det gamle Indien og Atlantis blev løftet fra jorden og gjort lette nok til at kunne bevæges og styres, og det er ikke usandsynligt, at det samme kendskab til naturens finere kræfter hjalp de, som rejste de enorme stenblokke, der blev brugt i den kyklopiske arkitektur eller bygningen af pyramiderne og Stonehenge."

Levitation til transport

Den clairvoyante forsker Geoffrey Hodson fortæller også, at de gamle egyptere brugte en levitationsmetode til transporten. Metoden bestod i at vende tyngdekraftens poler. Man ophævede eller neutraliserede tyngdekraften omkring stenen ifølge Geoffrey Hodson, og derfor var vægten selvsagt ikke et problem. Transporten kunne nemt foregå på spinkle træskibe ... nøjagtig som de gamle egyptere har vist det på reliefferne. Og Geoffrey Hodsons oplysninger er identiske med de informationer, lægen Viola Petitt Neal fik i en af sine natlige forelæsninger. Hun fortæller:

³ C.W. Leadbeater: *Astralplanet*, s. 107

"Pyramiderne blev bygget af præsterne på Atlantis. Ved opførelsen benyttede de en levitationsmetode, hvor de gjorde brug af tankekraft og astral energi. Jeg har ikke fået at vide, hvordan det egentlig foregik".⁴

Den kendte amerikanske clairvoyante forsker Edgar Cayce fortæller det samme:⁵

"Den (pyramiden) blev rejst ved brug af universelle love og kræfter, som får jern til at flyde på vand. Ved hjælp af de samme love overvindes eller neutraliseres tyngdekraften, og sten kan flyde på luft. Pyramiden blev derfor bygget ved hjælp af levitation, understøttet af sang og chanting, meget i lighed med de metoder druiderne i England brugte til at rejse deres store sten i en senere periode."

Den tibetanske mester Djwhal Khul oplyser:

"Lethed (laghima) ... er den evne, som er grundlaget for fænomenet levitation. Det er mesterens evne til at ophæve planetens tiltrækningskraft og til at forlade jorden."⁶

Lyd som løftekraft

Transport af de kolossalt tunge sten var bare ét af problemerne. Hvad med evnen til at løfte de tunge stenblokke og placere dem på deres specifikke plads i pyramidekonstruktionen? Professor Ibrahim Sayed Karim sagde:

⁴ Viola Petitt Neal: *Gennem forhængen*, s. 243

⁵ Geoffrey Keyte: *The Hall of Records and Edgar Cayce*

⁶ Alice A. Bailey: *Sjælens lys*, s. 299

"Elektrostatisk ladning og lyd vibrationer blev brugt til at løfte og stable de enorme tonstunge stenblokke."

Og Edgar Cayce sagde:

"Pyramiden blev bygget ved hjælp af levitation, understøttet af sang og chanting."

Egypterne kendte åbenbart den metode, som man anvendte og muligvis stadig anvender i Tibet. Tibetanske munke er i stand til ved hjælp af lyd at løfte meget store og meget tunge stenblokke. Metoden er demonstreret adskillige gange i nyere tid, men naturvidenskaben lukker øjnene for muligheden ... uden at undersøge sagen. At afvise uden undersøgelse er som bekendt uvidenskabeligt.

Den metode, som åbenbart var kendt og anvendt i den gamle verden, vil menneskeheden før eller senere "opfinde" igen:

"Musikkens opbyggende og nedbrydende virkning vil blive opdaget, og loven om levitation og rytmisk bevægelse i alle former – fra et atom til et solsystem – vil blive studeret. Alle former for stof vil blive manipuleret ved hjælp af lyd på de to laveste planer."

Levitationens esoteriske betydning

Forståelsen af levitationens betydning må ikke gå tabt i en materialisering af dens faktiske indhold. Levitation – evnen til at gå på vandet og evnen til at modstå Jordens tyngdekraft – er reelt dens laveste og mindst vigtige betydning. Levitation er frihed på flere niveauer, oplyser mesteren Djwhal Khul, og han illustrerer det med disse udtalelser:

7 Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 495

Befrielse fra vand er et symbolsk udtryk for, at den astrale natur er under kontrol, og at illusioner ikke længere kan fastholde den frigjorte sjæl. Solar plexus energierne er ikke længere dominerende.

Befrielse for det fysiske liv. Ingen har refereret smukkere til denne vej, end Kristus i sin lignelse om sædemanden, hvor noget af sæden faldt blandt tidsler. Tidslerne er det fysiske livs sorger og vanskeligheder, der igennem lang tid kvæler det åndelige liv og skjuler det sande menneske. I en af de gamle bøger finder man disse ord:

"Lad søgeren efter sandhed undgå drukning og nå op på flodbredden. Lad den søgende vende sig mod Nordstjernen og stå på fast grund, med sit ansigt rettet mod lyset. Lad derefter stjernen lede."

Befrielse for mudderet refererer til den blanding af begær og lavere tænkeevne (kama-manas), som er årsag til menneskehedens specielle problem. Det er også en symbolsk måde at referere til den store illusion på, som igennem så lang tid fører pilgrimmen på afveje. Når det søgende menneske har fundet lyset (Shekinah)⁸ fra det hellige i sig selv og kan vandre i lyset, da spredes illusionen. Det har værdi for den studerende at spore analogien mellem de tre dele af Salomons tempel (og de egyptiske templer) og de tilsvarende dele af "Helligåndens tempel" – den menneskelige form. Forgården svarer til de energier og tilhørende organer, som findes under mellemgulvet. Det hellige sted er centrene og organerne i den øverste del af legemet fra halsen til mellemgulvet. Det helligste af det hellige er hovedet, hvor Guds trone og den overskyggende kærlighed, befinder sig.

⁸ Shekinah betyder at "bo", "dvæle" eller "ophold". Hos jøderne relateres Shekinah til Guds nærvær. Shekinah var til stede i Jerusalems tempel uden at være bundet til stedet.

Himmelfart

Når disse tre aspekter af frihed er opnået, og mennesket ikke længere domineres af vand, mudder eller livet på det fysiske plan, opnår det "evnen til opstigning", og det kan af egen vilje stige op i Himlen. Efter at have gennemgået de fire kriser eller prøver fra fødsel til korsfæstelse kan Kristus eller det åndelige menneske stå oppe på himmelfartens bjerg. På denne måde bliver det opadgående liv den styrende faktor, og det nedadgående liv dominerer ikke længere.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk